

Arrest

nr. 71 416 van 7 december 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 14 september 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 augustus 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 oktober 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 november 2011.

Gezien het proces-verbaal van de openbare terechtzitting van 10 november 2011, waaruit blijkt dat de zaak tegensprekelijk wordt uitgesteld naar de terechtzitting van 24 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat N. DIRICKX en van attaché M. HUYGHE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Zuid-Kameroense nationaliteit te bezitten en tot de Afab tribe te behoren. U bent geboren in Afab op 5 november 1978.

Sinds 13 januari 2007 bent u lid van 'Southern Cameroons National Council' (hierna SCNC) te Tiko. U organiseerde meetings van de SCNC, demonstreerde en verdeelde pamfletten tijdens de 'Onafhankelijkheidsdagvieringen' op 1 oktober. Op 1 oktober 2007 gingen u en 'mede-SCNC-lid' (A.J.) naar de viering van 'Onafhankelijkheidsdag' in Mutengene. Jullie hadden materiaal van de

SCNC bij en werden door een gendarme gearresteerd toen jullie in een taxi wilden stappen. U werd opgesloten in de gendarmerie. Toen u één week later ziek werd en naar het ziekenhuis werd gebracht, kon u ontsnappen. Toen u midden september 2008 pamfletten met de tekst van het 'anthem' van de SCNC uitdeelde, werd u een tweede maal gearresteerd door twee agenten en u werd opnieuw opgesloten in de gendarmerie. Op 5 oktober 2008 werden een aantal prominente leden van de SCNC gearresteerd. Toen deze prominente leden werden vrijgelaten, gaf de commandant van de brigade waar u opgesloten zat aan dat ook u kon vrijkomen als u hem smeergeld betaalde. U regelde dit met uw familie en u werd vrijgelaten. U zette uw activiteiten voor de SCNC voort en tijdens de eerste week van april 2010 werd u opnieuw gearresteerd omdat u een T-shirt van de SCNC droeg toen u van een meeting van de SCNC terugkwam. U werd opgesloten in de gendarmerie en bleef daar tot uw familie uw ontsnapping met een bewaker regelde en u op 18 april 2010 uit de gendarmerie kon wegvlugten naar Douala. U bleef in Douala tot u op 14 mei 2010 Kameroen verliet met een vlucht van 'Brussels Air'. Diezelfde dag kwam u in België toe, waar u op 17 mei 2010 een asielaanvraag indiende.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of uit een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht, omdat u vervolging vreest door de Kameroense overheid omwille van uw lidmaatschap en activiteiten voor de SCNC, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u uw lidmaatschap van- én uw betrokkenheid bij de SCNC niet aannemelijk kunt maken.

Er dient te worden opgemerkt dat u erg vaag bent waarom u plots op negenentwintigjarige leeftijd actief lid van de SCNC werd. Zo gaf u als reden op dat u geen toekomst hebt (gehoor CGVS, p.16). Toen u nogmaals gevraagd werd waarom u wachtte tot u negenentwintig jaar oud was om lid van de SCNC te worden, gaf u al even vaag aan dat het toen mooi was om bij de beweging te gaan (gehoor CGVS, p.16). Er dient eveneens te worden opgemerkt dat uw beweerde politieke engagement in schril contrast staat met uw desinteresse voor de politieke ontwikkelingen in uw land. Zo wist u niet wanneer voor het laatst verkiezingen werden gehouden in Kameroen en kon u zelfs niet preciseren welke soort verkiezingen dit waren (gehoor CGVS, p.4). Dat de verkiezingen in Kameroen 'jullie' niet interesseert, is geen reden om hiervan niet op de hoogte te zijn als lid van een 'politieke bevrijdingsorganisatie' (gehoor CGVS, p.4 en p.6). Verder kunt u absoluut niet duidelijk en concreet maken hoe SCNC de onafhankelijkheid van 'Zuid-Kameroen' wil bereiken. Zo gaf u – toen u gevraagd werd hoe de SCNC een toekomst zou brengen – vaag aan dat de SCNC jullie vraagt om ons te bevrijden van 'Frans-Kameroen' (gehoor CGVS, p.6). Toen de vraag herhaald werd, gaf u hetzelfde vage antwoord en preciseerde u dat u met 'jullie' de Verenigde Naties bedoelde (gehoor CGVS, p.6). Toen u daarop gevraagd werd of de SCNC nóg zaken doet opdat 'Zuid-Kameroen' een toekomst zou hebben, gaf u vaag aan van wel en dat jullie willen dat 'Zuid-Kameroen' van 'Frans-Kameroen' bevrijd wordt (gehoor CGVS, p.6). Toen u gevraagd werd hoe dit concreet moet gebeuren, gaf u al even vaag aan dat u dan een goede job zou hebben (gehoor CGVS, p.6). Verder gaf u aan dat u één maal per week een meeting organiseerde bij u thuis en dat deze meetings gingen over hoe jullie je zouden bevrijden van 'Frans-Kameroen' (gehoor CGVS, p.6-7). Toen u gevraagd werd hoe de SCNC dit trachtte te bereiken, gaf u opnieuw aan dat dit was door met de Verenigde Naties samen te werken. U concretiseerde dit door te stellen dat jullie financiële steun gaven zodat de leiders van de SCNC met de Verenigde Naties konden praten. Toen u gevraagd werd of de SCNC op nog andere manieren trachtte hun doelen te bereiken, gaf u aan dat het dat is (gehoor CGVS, p.7). Later gaf u aan dat op de meetings plannen gemaakt werden over de toekomst. Toen u gevraagd werd wat deze plannen waren, gaf u opnieuw vaag aan dat het leuk zou zijn als de 'vice national chairman' naar Europa zou komen en als 'Zuid-Kameroen' onafhankelijk zou zijn (gehoor CGVS, p.18). Toen u later nogmaals gevraagd werd hoe de SCNC onafhankelijkheid en zelfbestuur wou realiseren, gaf u nogmaals hetzelfde antwoord door te stellen dat de SCNC ons (lees: Verenigde Naties) nodig heeft (gehoor CGVS, p.10). Dat u niet in staat bent in concreto aan te geven hoe SCNC zijn doel wil bereiken of welke concrete acties daartoe worden ondernomen klemt nog des te meer daar u aangaf dat u één maal per week een meeting organiseerde bij u thuis en dat deze meetings gingen over hoe jullie je zouden bevrijden van 'Frans-Kameroen' (gehoor CGVS, p.6-7).

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof gehecht worden aan uw beweerde lidmaatschap van en politieke activiteiten voor SCNC. Dat u wel kon antwoorden op een aantal andere aan u gestelde vragen met betrekking tot de SCNC doet hieraan geen afbreuk.

Aangezien aan uw beweerde lidmaatschap van en activiteiten voor SCNC geen geloof kan worden gehecht, kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die u ingevolge deze activiteiten zou hebben ondervonden.

Dit blijkt des te meer uit uw weinig aannemelijke verklaringen betreffende de gebeurtenissen die u ertoe zouden hebben aangezet het land te verlaten.

U gaf aan dat u Kameroen op 14 mei 2010 verliet, omdat de commandant van de gendarmeriebrigade van Tiko u tijdens uw beweerde opsluiting van begin april 2010 tot 18 april 2010 kwam vertellen dat u naar de gevangenis zou worden getransfereerd (gehoor CGVS, p.18-19). Betreffende de reden van arrestatie begin april 2010 haalde u aan dat u gearresteerd werd omdat u een T-shirt van de SCNC droeg toen u van een meeting weer naar huis keerde (gehoor CGVS, p.18). Toen u gevraagd werd waarom u een T-shirt van de SCNC droeg, gaf u vaag aan dat het uw recht was. Toen u erop gewezen werd dat u – volgens uw eerdere verklaringen – reeds eerder gearresteerd werd omdat u zichtbaar materiaal van de SCNC bij had en u gevraagd werd waarom u een T-shirt van de SCNC droeg, gaf u opnieuw vaag aan dat het uw recht is om dat te doen (gehoor CGVS, p.19). Het is ongeloofwaardig dat u, wetend dat SCNC in Kameroen een illegale organisatie is – wat u bevestigde (gehoor CGVS, p.14) – en dat u volgens uw verklaringen reeds eerder gearresteerd en gedetineerd werd omwille van uw zichtbare activiteiten voor de SCNC, in T-shirts van de SCNC gekleed in het openbaar zou rondlopen omdat het uw recht is. De verklaringen in dit verband komen dan ook in het geheel niet doorleefd over, daar redelijkerwijze kan worden aangenomen dat u omzichtiger tewerk zou gaan om voor uw (beweerde) politieke visie uit te komen.

Uw vage verklaringen betreffende uw beweerde detentie van begin april 2010 tot 18 april 2010 ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Zo beweerde u dat u in de cel opgesloten zat met zes andere personen. U kon echter van geen van deze zes personen de naam geven, omdat u er niet aan dacht om het hen te vragen of met hen te spreken (gehoor CGVS, p.19). Evenmin wist u waarom deze zes personen in de cel zaten (gehoor CGVS, p.19). Verder kende u de naam niet van de wachter die uw ontsnapping regelde (gehoor CGVS, p.20) en ook de naam van de commandant van deze brigade kende u niet (gehoor CGVS, p.15).

Bovendien kunnen een aantal bedenkingen worden geformuleerd bij uw 'vrees voor vervolging'.

U verklaarde dat u vanuit België contact had met (A.J.), een lid van de SCNC in de Local Government Area Tiko, waar u volgens uw verklaringen ook lid was (gehoor CGVS, p.4-6). U gaf aan dat u verder niemand anders trachtte te contacteren (gehoor CGVS, p.5). Toen u gevraagd werd of (A.J.) u iets vertelde over de problemen die u in Kameroen kende, gaf u aan van niet en u verduidelijkte dat jullie daarover niet spraken (gehoor CGVS, p.5). U gaf later aan dat u (A.J.) wél smeekte om documenten voor u te verzamelen (gehoor CGVS, p.11). Vreemd genoeg verklaarde u later dat u één week na uw arrestatie op 1 oktober 2007 werd vrijgelaten; maar dat u niets weet over de vrijlating van (A.J.) die samen met u gearresteerd werd (gehoor CGVS, p.14-15). Verder is het zéér opmerkelijk dat u zich bij (A.J.), uw contactpersoon binnen SCNC, niet informeerde over de nasleep van uw problemen te Kameroen, daar dit van een kandidaat vluchteling redelijkerwijze kan worden verwacht wanneer hij contact opneemt met personen in zijn land van oorsprong. Dat u hebt nagelaten dit te doen, doet verder afbreuk aan de ernst van uw voorgehouden vrees voor vervolging.

Overigens kunnen ook bedenkingen gemaakt worden bij uw beweerde lidmaatschap van 'SCNC België'. U verklaarde dat u sinds 14 mei 2010 lid bent van de SCNC in België (gehoor CGVS, p.21). Toen u gevraagd werd waar de afdeling van de SCNC in België een kantoor heeft, gaf u aan dat jullie overal meetings hielden. Toen u naar concrete adressen gevraagd werd, gaf u vaag aan dat iedereen het kan doen en dat u het bij u thuis deed (gehoor CGVS, p.20). Verder gaf u aan dat de afdeling van de SCNC in België geen hoofdkwartier heeft (gehoor CGVS, p.21). Toen u gevraagd werd wie de voorzitter van de afdeling van de SCNC in België is, gaf u aan dat het sinds 19 mei 2011 Kevin is. Toen u gevraagd wat de volledige naam van de voorzitter van de afdeling van de SCNC in België is, gaf u aan dat u het niet wist, omdat u nieuw bent (gehoor CGVS, p.21). Nochtans gaf u aan sinds 14 mei 2010 lid te zijn van de afdeling van de SCNC in België én u gaf aan dat u vice-voorzitter van de afdeling van de SCNC in België bent (gehoor CGVS, p.21). Toen gevraagd werd naar uw lidkaart van de afdeling van de SCNC in België, ontweek u de vraag door te stellen dat u geregistreerd lid bent en dat u vice-voorzitter van de afdeling van de SCNC in België bent (gehoor CGVS, p.21). Toen u gevraagd werd welke activiteiten u reeds deed, gaf u aan dat u niets deed, omdat er nog geen activiteiten plaatsvonden (gehoor CGVS, p.21). Gelet op uw gebrekkige kennis over de afdeling van de SCNC in België, kan geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat u sinds 14 mei 2010 lid bent van de afdeling van de SCNC in België en zéker niet dat u vice-voorzitter van de afdeling van de SCNC in België bent.

Bovendien zijn bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland, de reële kans op vervolging en de ernst van die vervolging van cruciaal belang. Hierbij moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de activiteiten ontwikkeld in het gastland door de overheden van het land van herkomst. Enkel indien de aangehaalde activiteiten leiden tot een

toeschrijving van een politieke/dissidente overtuiging door bovenvermelde overheden, is er sprake van een reëel risico op vervolging en/of moeilijkheden in het land van herkomst. Het is niet aannemelijk dat activiteiten ontwikkeld na de vlucht leiden tot een reëel risico indien de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn. Niet alleen haalde u zélf aan dat u geen activiteiten deed, omdat er nog geen activiteiten plaatsvonden (gehoor CGVS, p.21); bovendien werd hogerop uw lidmaatschap en activiteiten voor de SCNC in Kameroen ongeloofwaardig bevonden en kan men zich dus eveneens vragen stellen bij de waarachtigheid van uw verklaringen betreffende uw engagement voor de afdeling van de SCNC in België. U voert ook evenmin enig gegeven aan waaruit zou blijken dat de Kameroense autoriteiten überhaupt op de hoogte zouden zijn van uw beweerde lidmaatschap van de afdeling van de SCNC in België.

In elk geval heeft u niet aangetoond dat u omwille van uw beweerde lidmaatschap van de afdeling van de SCNC in België bij een eventuele terugkeer naar Kameroen werkelijk zou worden vervolgd door de Kameroense autoriteiten of ten aanzien van deze autoriteiten een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde Kameroense identiteitskaart en geboorteakte tonen uw identiteit aan, welke voorlopig niet in twijfel wordt getrokken. U legde een lidkaart van SCNC voor, maar uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat zulk document op zeer eenvoudige wijze aan te schaffen is en gewoon op straat te koop is, waardoor er geen geloof aan de authenticiteit ervan gehecht kan worden (zie administratief dossier). Verder legde u een visitekaart van (A.E.O.) voor, wat op zich niet bewijst dat u lid van de SCNC zou zijn. U legde een scholingsattest voor, maar dit is verder niet relevant voor uw asielrelaas. Verder legde u een geboorteakte van uw dochter (J.E.A.) voor, wat haar identiteit aantoont, welke voorlopig niet in twijfel wordt getrokken. Verder bracht u geen bewijs bij ter ondersteuning van uw voorgehouden reisweg per vliegtuig naar België. Bovendien kon u niet preciseren welke naam en foto zouden zijn opgenomen in het paspoort waarmee u reisde (gehoor CGVS, p.11).

C. Conclusie Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op een schending van artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, van de motiveringsplicht, van artikel 3 EVRM, van artikel 33.1 van het Vluchtelingenverdrag en van artikel 3.1 van het Anti-folterverdrag.

In een eerste onderdeel, met betrekking tot de weigering van de vluchtelingenstatus, beroept verzoeker zich op een schending van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en van de motiveringsplicht. Verzoeker volhardt dat hij door middel van zijn lidkaart en door zijn gedetailleerde verklaringen hoe hij deze lidkaart heeft bekomen, heeft aangetoond lid te zijn van SCNC.

Verzoeker brengt nieuwe stukken bij die zijn relaas staven en zijn lidmaatschap van de SCNC bevestigen: een affidavit, foto's uit Kameroen tijdens meetings van de SCNC in 2007 en 2009, foto's in België tijdens meetings van de SCNC in 2011. Verzoeker stelt dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft omwille van zijn lidmaatschap van de SCNC.

In een tweede onderdeel, aangaande de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, beroept verzoeker zich op een schending van artikel 3 EVRM, van artikel 33.1 van het Vluchtelingenverdrag, artikel 3.1 van het Anti-folterverdrag en van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker verwijst naar informatie waaruit blijkt dat in 2007 en in 2008 leden en leiders van de SCNC werden gearresteerd door de Kameroense autoriteiten en is van mening dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat wanneer hij naar Kameroen terugkeert een reëel risico zou lopen op ernstige schade.

2.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op

voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

2.2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). De Raad hoeft niet op ieder argument in te gaan voor zover uit het arrest de pertinente motieven blijken waarop de uitspraak is gesteund. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

2.2.3. In de mate dat de bestreden beslissing motiveert dat verzoeker zijn lidmaatschap en betrokkenheid bij de SCNC niet aannemelijk maakt, stelt de Raad vast dat verzoekers lidmaatschap en activiteiten wel degelijk plausibel zijn.

Uit de lezing van verzoekers verklaringen (gehoorverslag CGVS) blijkt dat hij een diepgaande kennis heeft omtrent de structuur, de algemene geschiedenis en achtergrond van de SCNC. Verzoekers verklaringen aangaande de SCNC worden door verweerder niet weerlegd door middel van landeninformatie.

Verzoeker werd tijdens de terechtzitting van 10 november 2011 ondervraagd overeenkomstig artikel 14 PR RvV. Verzoekers verklaringen getuigden van een doorleefde militante houding die strookt met de doelstellingen van de SCNC. De verduidelijkingen ter terechtzitting vulden op gefundeerde wijze zijn verklaringen, zoals afgelegd op het CGVS, aan. Tevens weerlegden zijn verklaringen op plausibele wijze de tegenwerpingen aangaande zijn lidmaatschap en activiteiten zoals deze werden aangebracht in de bestreden beslissing.

2.2.4. Ingevolge deze vaststelling werd de behandeling van verzoekers dossier uitgesteld naar een latere zitting teneinde, enerzijds, verzoeker toe te laten de originelen bij te brengen van de door hem bijgebrachte stavingstukken en, anderzijds, verweerder in de mogelijkheid te stellen om informatie bij te brengen aangaande het actuele risico op vervolging van militanten van de SCNC.

2.2.5. Verweerder stelde de Raad op 17 november 2011 in kennis van het antwoorddocument van het Cedoca (TC2011-078W), opgesteld op 16 november 2011. Deze informatie van verweerder omtrent het risico op vervolging van SCNC-leden stelt:

“Ten gevolge van een tanende steun voor het separatisme als geheel, raakt de SCNC stilaan geïsoleerd. Volgens een aantal [van] de Kameroense publicaties (zoals The Post en Le Messenger) beschouwt de overheid heden ten dage de SCNC als een probleem van lagere orde. Tijdens een meeting op het CGVS meldde de Belgische consul te Yaoundé dat er ook in de pers over de SCNC, zelfs de Engelstalige, heel weinig geschreven wordt. Ook bij de bevolking is er schijnbaar een groeiend scepticisme. Het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken zegt dat de gefragmenteerde SCNC niet meer al te serieus genomen wordt.

Reeds in 2007 stelt het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken na onderzoek dat volgens verschillende bronnen er veel minder arrestaties plaatsvinden en dat er sprake is van minder confrontaties tussen de autoriteiten en leden van de SCNC dan in voorgaande jaren. Het US State Department schrijft in haar recentste rapport: “Unlike in the previous year, there were no reports that the police put the houses of SCNC officials and activists under surveillance, searched the houses of SCNC leaders, or disrupted SCNC meetings in private residences.”

Toch worden er bij tijden SCNC-leden gearresteerd. Uit persartikels blijkt dat de arrestanten vaak leidinggevend van de Ayamba-factie en occasioneel aanwezige militanten zijn en dat de arrestaties

steeds verricht worden naar aanleiding van niet geautoriseerde manifestaties. De meeste arrestanten worden na enkele uren in vrijheid gesteld, anderen worden iets langer gedetineerd.

Wat betreft de situatie van SCNC-leden in het algemeen zegt het Bundesamt für die Anerkennung ausländischer Flüchtlinge: "Het louter lidmaatschap van SCNC leidt niet tot vervolging. Bij een sterk engagement voor de SCNC is politieke vervolging mogelijk. Arrestaties of gebruik van geweld tegen openlijk agerende SCNC-leden komen sporadisch voor." Ook de Belgische consul te Yaoundé zegt dat de SCNC niet systematisch vervolgd wordt, maar dat anderzijds wie opgepakt wordt bij acties geen zachte behandeling krijgt."

2.2.6. Inzake het Cedoca-antwoorddocument stelt de Raad vast dat dit blijkens de voetnoot onder meer gebaseerd is op een meeting met de Belgische consul te Yaoundé op het CGVS in maart 2004, zodat diens verklaringen bezwaarlijk als actuele informatie kunnen aanzien worden. Hetzelfde geldt a fortiori voor het in voetnoot aangehaalde rapport van de Danish Immigration Service van 2001.

Het antwoorddocument is blijkens de voetnoten ook gebaseerd op informatie van Amnesty International, in casu de editie van 2011. Uit de lezing van het rapport blijkt dat het inzake de SCNC stelt: "The government continued to curtail the activities of the Southern Cameroons National Council (SCNC), a non-violent secessionist group, whose members faced arrest and imprisonment. (vrije vertaling: "De overheid ging verder met het beperken van de activiteiten van de Southern Cameroons National Council (SCNC), een niet gewelddadige onafhankelijkheidsbeweging, wiens leden geconfronteerd werden met arrestaties en gevangenzetting.")"

Waar het Cedoca-document het rapport van het US State Department van 2011 voor de gebeurtenissen in 2010 als volgt citeert: "Unlike in the previous year, there were no reports that the police put the houses of SCNC officials and activists under surveillance, searched the houses of SCNC leaders, or disrupted SCNC meetings in private residences." merkt de Raad op dat het rapport ook volgende elementen omtrent de SCNC bevat:

- "During the year the government arrested Southern Cameroons National Council (SCNC) activists for participating in SCNC activities (see section 3)."

(vrije vertaling: "Tijdens het jaar arresteerde de overheid activisten van de Southern Cameroons National Council (SCNC) omwille van deelname aan SCNC activiteiten (...)"

- "Unlike in the previous year, there were no reports that police put the houses of SCNC officials and activists under surveillance, searched the houses of SCNC leaders, or disrupted SCNC meetings in private residences. The SCNC is an anglophone group the government considers illegal because it advocates secession. The group does not have legal status as it has never filed an application to become either a political party or other legally recognized organization."

(vrije vertaling: "In tegenstelling tot vorig jaar waren er geen rapporten dat de politie de huizen van SCNC-functionarissen en activisten onder surveillance plaatste, de huizen van SCNC leiders doorzocht of SCNC meetings verstoorde die doorgingen in privéwoningen. De SCNC is een anglofone groep die door de overheid als illegaal wordt beschouwd omdat ze pleit voor secessie. De groep heeft geen legale status daar nooit een aanvraag werd gedaan om een politieke partij of andere legaal erkende organisatie te worden.")

- "Authorities refused to grant the SCNC permission to hold rallies and meetings, and security forces arrested and detained SCNC activists (see section 3). Security forces forcibly disrupted demonstrations, meetings, and rallies of citizens, trade unions, and political activists throughout the year. The use of excessive force by security forces resulted in numerous injuries. The law provides for freedom of association, but the government limited this right in practice. The law prohibits organizations that advocate any type of secession, resulting in the disruption of SCNC meetings on the grounds that the purpose of the organization rendered any meetings illegal. On October 1, which the SCNC commemorates as independence day for "Southern Cameroons," security forces disrupted SCNC meetings and rallies in Tiko, Buea, Bamenda, and Kumbo".

(vrije vertaling: "De autoriteiten weigerden de SCNC toelating tot het houden van bijeenkomsten en meetings en de veiligheidsdiensten arresteerden en detineerden SCNC-activisten (...). Veiligheidsdiensten verstoorden op gewelddadige wijze demonstraties, meetings en bijeenkomsten

van burgers, vakbonden en politieke activisten doorheen het jaar. Het gebruik van buitensporig geweld door de veiligheidsdiensten resulteerde in vele letsels.

De wet voorziet vrijheid van vereniging maar in de praktijk werd dit recht door de overheid beperkt. De wet verbiedt organisaties die opkomen voor eender welk type van secessie, hetgeen resulteerde in het opbreken van SCNC meetings om reden dat het doel van de organisatie elke meeting illegaal maakt.

Op 1 oktober, dag waarop de SCNC de onafhankelijkheidsdag viert van de "Zuid-Kameroeners", onderbraken de veiligheidsdiensten SCNC meetings en bijeenkomsten in Tiko, Buea, Bamenda en Kumbo.")

- "During the year the government arrested SCNC activists for participating in SCNC activities. The government considered the SCNC illegal because it advocates secession and has never registered as a political party or organization.
On September 29, security forces in Kumbo, North West Region, arrested and briefly detained five SCNC activists who were gathering material to commemorate the 49th anniversary on October 1 of the independence of West Cameroon, an anniversary not recognized by the government.
On October 1, police in Tiko, South West Region, arrested and briefly detained an SCNC activist for hoisting the SCNC flag in commemoration of October 1. Police later released him."

(vrije vertaling: "Tijdens het jaar arresteerde de overheid SCNC activisten wegens deelname aan SCNC-activiteiten. De overheid beschouwde de SCNC illegaal omdat het pleit voor secessie en nooit geregistreerd werd als een politieke partij of organisatie.

Op 29 september, veiligheidsdiensten in Kumbo, North West Region, arresteerden en detineerden voor korte tijd vijf SCNC activisten die materiaal verzamelden om op 1 oktober de 49ste verjaardag te vieren van de onafhankelijkheid van West Kameroen, een verjaardag die niet erkend wordt door de overheid.

Op 1 oktober werd een SCNC activist gearresteerd en kort opgesloten door de politie in Tiko, South West Region, wegens het hijsen van de SCNC vlag ter ere van 1 oktober. De politie liet hem later vrij.")

De Raad stelt bijgevolg vast dat het Cedoca-rapport enerzijds gebaseerd is op landeninformatie die niet actueel is (Fact-finding mission to Cameroon, 23 January to 3 Februari 2001 van de Danish Immigration Service; gesprek met consul in 2004) en anderzijds een selectieve, minstens partiële, lezing bevat van de geconsulteerde en geciteerde bronnen.

2.2.7. Tijdens de terechtzitting van 24 november 2011 werden aan verweerder voorgaande vaststellingen omtrent het Cedoca-rapport kenbaar gemaakt.

Verweerder verklaarde, na hiervan kennis te hebben genomen, zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad.

2.2.8. Verzoeker maakt omwille van zijn verklaringen en bijgebrachte documenten *in casu* geloofwaardig dat hij een geëngageerd militant is voor de SCNC. Verzoeker geeft ter terechtzitting tevens verklaringen inzake zijn detenties die *prima facie* plausibel zijn.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Gelet op de hoger geciteerde informatie uit het Cedoca-apport waaruit blijkt dat bij een sterk engagement voor de SCNC politieke vervolging mogelijk is (informatie van Bundesamt für die Anerkennung ausländischer Flüchtlinge), samen gelezen met de hoger vermelde rapporten van Amnesty International en het US State Department, is verzoeker geloofwaardig waar hij aanvoert vervolgd te worden omwille van zijn activisme voor de SCNC.

Het voorafgaande in acht genomen, kan worden aangenomen dat verzoeker omwille van zijn politieke overtuiging een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus van de verzoekende partij wordt erkend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven december tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS